

40 let Ekonomске fakultete Borisa Kidriča

Ekonomska fakulteta Borisa Kidriča praznuje letos svojo štiridesetletnico. Na proslavo jubileja se zavzeto pripravljajo. Med drugim bodo organizirali tudi srečanje vseh svojih diplomantov (v štiridesetih letih jih je bilo 4.365). Ker jim je uspelo zbrati le 2.600 njihovih naslovov (gre za 37 generacij) računajo, tudi po odzivu na njihova vabila, da se bo srečanja v hotelu Slon udeležilo okoli tisoč diplomiranih ekonomistov.

Pred desetimi leti se je ekonomska fakulteta preselila v svoje nove prostore za Bežigradom in takrat se je tudi poimenovala po Borisu Kidriču, Edvard Kardelj pa je ob tridesetletnici postal profesor fakultete. V zadnjih deset letih, ko so se jim izboljšali pogoji dela, se je število diplomantov bistveno povečalo. Povejmo še, da je od leta 1961, ko so se vpisali prvi slušatelji na podiplomski študij, magistriralo 263 in doktoriralo 61 ekonomistov. Mnogi med njimi so postali uveljavljeni znanstveniki in gospodarstveniki. Vsi diplomiranci pa so, kot so povedali na nedavni tiskovni konferenci vodilni delavci fakultete, ohranili občutek pripadnosti stroki in fakulteti. In prav ta občutek pripadnosti bi radi na fakulteti gojili tudi naprej. Ob štiridesetletnici so pripravili vrsto prireditev. 17. oktobra bo potekala slavnostna seja fakultetnega sveta, na kateri bo spregovoril tudi predsednik predsedstva SR Slovenije France Popit, ki je bil med drugim tudi prvi predsednik fakultetnega sveta, ko se je le-ta oblikoval v petdesetih letih. Ob tej priliki bo Ekonomska fakulteta podelila posebna priznanja tistim gospodarskim organizacijam, s katerimi tesno sodeluje, še posebej zadnjih deset let. To so Ljubljanska banka-Združena banka, Slovenijales trgovina, Jugotekstil-impex, Intertrade in sozd Iskra. S temi organizacijami so uspeli sistematično razvijati ne le splošne oblike sodelovanja pri pripravljaju programov in razvijaju oblik resnega podiplomskega izobraževanja, ampak tudi rednih oblik izobraževanja njihovih delavcev, ki so že dosegli višjo izobrazbo pa se v sklopu fakultete le specializirajo, največkrat za področje zunanje trgovine. Ob jubileju jim je Zdenka Kidrič podarila zbrana dela Borisa Kidriča v sedmih knjigah.

23. in 24. oktobra bodo organizirali posvetovanje o samoupravljanju in ekonomski učinkovitosti, na katerem bodo poleg ljubljanskih predavali tudi priznani jugoslovanski ekonomisti. Okoli 350 udeležencev posveta pa bo pozdravil Dolfo Vojsk, podpredsednik Gospodarske zbornice Slovenije, uspešen gospodarstvenik in diplomirani ekonomist. V sklopu posveta, ki bo na Ekonomski fakulteti, bo 23. oktobra tudi družbeno srečanje ekonomistov, o katerem smo spregovorili že na začetku.

V. P.

O programu IV. samoprispevka delegatska razprava

Iz programa izpadla sanacija grajskega pobočja in komunalna ureditev potniške postaje / Čistilna naprava TE-TO boljša, a dražja / Roke izgradnje in finančno konstrukcijo bo treba opredeliti

V široki javni razpravi o možnem programu četrtega samoprispevka, v kateri je, kot smo izvedeli na seji mestne konference socialistične zveze, do zdaj sodelovalo okoli šest tisoč krajanov Ljubljane, v delovnih okoljih pa preko 105 tisoč delavcev, so delovni ljudje in občani podprli reševanje najbolj perečih ekoloških problemov Ljubljane s četrtem samoprispevkom. Mestni operativni štab je po končanem prvem delu javne razprave pripravil predlog programa četrtega samoprispevka, ki obsega: ekološko sanacijo Termoelektrarne Toplarne Ljubljana, širitev omrežja daljinskega ogrevanja, gradnjo povezovalnega sistema mestnega vodovoda, sanacijo lokalnih vodovodov, zaščito varstvenih pasov vodnih virov, izgradnjo lokalnih vodo-

vodnih sistemov, izgradnjo centralne čistilne naprave ter izgradnjo odlagališča komunalnih odpadkov. Iz prvotno ponujene programa sta na podlagi večinskega mnenja delovnih ljudi in občanov Ljubljane izpadli sofinanciranje sanacije grajskega pobočja in komunalne ureditve potniške postaje.

Mestna konferenca SZDL predlaga takšen program delegatom občinskih in mestne skupščine v obravnavo in sprejem. Delegati naj v razpravi, ki bo trajala do 4. novembra, ko bo mestna skupščina predvidoma sprejela sklep o razpisu referenduma, odločijo, ali naj v programu četrtega samoprispevka ostaneta tudi gradnja zbiralnika za 2.000 kubičnih metrov pitne vode na grajskem pobočju in

prestavitev kanalizacijskega zbiralnika A-4 v traso nove Vilharjeve ceste pri potniški postaji.

V več kot pet urni razpravi na seji mestne konference SZDL je bilo med drugim tudi slišati, da so Ljubljanci podprli sofinanciranje objektov in naprav za izboljšanje in varovanje pitne vode, kamor zbiralnik na gradu in kanalizacijski zbiralnik na novi Vilharjevi cesti nedvomno sodita. Poleg tega gre pri naložbeni vrednosti teh dveh objektov le za 590 milijonov dinarjev, kar je v primerjavi s celotno vrednostjo predvidenih objektov minimalen delež.

Iz novega programa je tudi razvidno, da se je naložba v čistilne naprave Termoelektrarne Toplarne Ljubljana zaradi nove boljše tehnologije podražila za okrog 2,5 milijarde dinarjev. Do te spremembe je prišlo tudi zaradi upoštevanja javne razprave in tako imenovanega moralnega zadržka Ljubljancov, če namreč imajo pravico vso umazano in pline, ki jih TE-TO Ljub-

DA
BO TUDI
JUTRI
ŽIVLJENJE

ljana proizvaja, z višjim dimnikom razpršiti namesto temeljito razgraditi in očistiti. Nov finančni izračun je bil opravljen tudi pri lokalnih vodovodih. Glede vseh zavrnjenih dodatnih predlogov (med njimi je tudi bežigrjski - o izgradnji primarnega vodovoda Brinje-Dol-Dolsko) pa bodo, kot so obljubili na seji strokovnjaki, dane dodatne obrazložitve.

Med delegati je prevladovalo mnenje, da je kljub veliko zahtevnejšim projektom kot v prvih treh samoprispevkih treba natančneje opredeliti finančne konstrukcije in terminske plane, predvsem dokončanja objektov. Glede vztrajanja upokojencev, da bi plačevali manj samoprispevka kot aktivno prebivalstvo, pa je Tone Florjančič, predsednik mestne konference SZDL, dejal, da je takšna delitev Ljubljancov nesprejemljiva. Vztrajati moramo, da bodo vsi občani enako obremenjeni. Morebitne socialne težave pa bo reševal cenzus. Predvideno je namreč, da samoprispevka ne bodo plačevali tisti občani, ki zaslužijo ali prejmejo manj kot 70 odstotkov izplačanega čistega osebnega dohodka na delavca v Ljubljani v preteklem polletju. »Če bo treba, pa se lahko dogovorimo za valorizacijo tudi trikrat letno,« je dejal Tone Florjančič.

Razprava o ponujenem programu četrtega samoprispevka je bila - čeprav ponekod maloštevilna - intenzivna, kakovostna in kritična. Tako množično o problemih varovanja okolja Ljubljanci do zdaj še niso govorili. Vse to pa terja drugačen, bolj odgovoren odnos do teh vprašanj od vseh dejavnikov družbenoekonomskega življenja in razvoja našega mesta. Mestna skupščina je pred kratkim že sprejela okvirni program varovanja in izboljšanja okolja v ljubljanskih občinah za obdobje 1986-1990 in objekti, ki so jih Ljubljanci pripravili sofinancirati s samoprispevkom, so le del tega programa. To pa je porok, da bomo na področju varovanja okolja zares prešli od besed k dejanjem.

VIDA PETROVIČ

ZBOR OBČANOV

Ljubljana, 14. oktobra 1986
Leto XXVI, šte. 11/345

GLASILO SZDL LJUBLJANA-BEŽIGRAD

O GOSPODARJENJU

Izvoz ne sledi resoluciji

Usklajena delitvena razmerja krepijo akumulativnost / 6 ozdov je vračalo OD, 7 ozdov jih ne more povečati / Stanovanjska gradnja kasni

Na septembrski seji občinske skupščine je pred zasedanji zbor spregovoril Branko Drobnač, predsednik bežigrskega izvršnega sveta. Delegati je seznanil s družbenoekonomskim razvojem občine v prvem polletju, z rezultati gospodarjenja julija, avgusta in septembra ter z rezultati akcije usklajevanja osebnih dohodkov z rezultati gospodarjenja, ki jo vodi izvršni svet.

V prvih šestih mesecih letošnjega leta je v primerjavi z enakim obdobjem lani narasla industrijska proizvodnja za 4,5 odstotkov. Julija in avgusta pa se

je ta rast znižala na 3,6 odstotkov. »Kljub temu ocenjujemo,« je dejal Branko Drobnač, »da bomo na koncu leta in tudi v tretjem četrtmesečju dosegli 3,5 odstotno rast industrijske proizvodnje.« Na področju zunanjetrgovinske menjave pa bežigrjsko gospodarstvo močno zaostaja za resolucijskimi cilji. Celoten izvoz je bil v prvih sedmih mesecih (za avgust še ni podatkov) za 9,6 odstotkov manjši kot v enakem obdobju lani, na konvertibilnem področju pa je bil manjši kar za 11,4 odstotkov. Uvoz je bil v prvih sedmih mesecih za 15,6 odstotkov večji in

konvertibilni uvoz celo za 38,9 odstotkov večji kot v enakem obdobju lani. »Letos najverjetneje ne bomo dosegli zaželenih ciljev na področju ekonomske menjave s tujino,« je ocenil predsednik izvršnega sveta.

V prvih osmih mesecih so življenjski stroški v Ljubljani zrastle za 88,7 odstotkov v primerjavi z enakim obdobjem lani. Tej rasti so sledili tudi osebni dohodki. Povprečni osebni dohodek je v osmih mesecih za Bežigradom znašal 113 tisoč dinarjev. Osnovni finančni rezultati gospodarskih organizacij združenega dela so posledica cenovnih gibanj in spremembe v obračunskem sistemu, ki je omogočil delovnim organizacijam umetno povečanje celotnega prihodka in dohodka z vključevanjem ra-

Nadalj. na 3. strani

Obvestilo bralcem

Izid te številke »Zbora občanov« smo napovedovali za 7. 10. 1986, vendar smo se odločili za izid teden dni pozneje, da bi vas kar najbolj celovito seznanili s potekom priprav na četrti samoprispevek. Občinska konferenca SZDL je namreč rezultate javne razprave povzela na seji 6. oktobra, mestna konferenca SZDL pa je sprejela predlog za razpis referenduma s programom samoprispevka na seji 8. oktobra, torej dan po predvidenem izidu te številke časopisa.

Celotno gradivo, sprejeto na tej seji MK SZDL, objavlja Delegatsko gradivo Skupščine mesta Ljubljana, saj bo razprava o njem osredotočena v delegacijah in konferencah delegacij. Ker pa gre za izredno pomembna vprašanja, ki so bila predmet javne razprave in bomo o njih odločali na referendumu, smo se odločili, da poleg drugih prispevkov o pripravah IV. samoprispevka v »Zbor občanov« objavimo bodisi v celoti bodisi nekoliko skrajšano gradivo, ki ga je mestna konferenca SZDL obravnavala in predložila mestni skupščini po javni razpravi.

V prilogi, ki je sestavni del te številke »Zbora občanov«, tako objavljamo predlog mestne konference SZDL Ljubljana, da mestna skupščina obravnava in sprejme sklep o razpisu referenduma; predlog sklepa o razpisu referenduma za uvedbo samoprispevka IV. v mestu Ljubljana z obrazložitvijo; program izgradnje objektov in naprav in dodaten predlog MK SZDL za delegatsko razpravo in odločanje.

Uredništvo

S SEJE OK SZDL

O samoprispevku še v skupščinskih klopih

Konferenca sprejela poročilo in stališča iz javne razprave / Kljub pičli udeležbi plodna razprava / Glasujmo o enotnem programu!

Nedavna seja občinske konference socialistične zveze je bila v celoti posvečena oceni poteka in povzetku stališč javne razprave o osnutku programa četrtega samoprispevka v ljubljanskih občinah. Pred sejo je poročilo o opravljenih javnih razpravah, ki ga je oblikoval občinski operativni štab, skupaj s predlogom ugotovitev, stališč in predlogov potrdilo tudi predsedstvo OK SZDL. Stališča objavljamo na 4. strani, poleg tega pa tudi poudarke iz uvodne besede Vlada Barabaša na seji občinske

konference in, kot je bilo obljubljeni v javni razpravi, odgovore na najpogostejša vprašanja v razpravi (na strani 5). Tokratna številka vam predstavlja tudi predlog programa četrtega samoprispevka, ki je bil sprejet na seji mestne konference SZDL, s katero bo stekel drugi del javne razprave v delegatskih vrstah, ki se bo bolj kot na ponujeni program samoprispevka osredotočila na opredelitev o razpisu referenduma.

Nosilci javnih razprav o možnem programu samopri-

spevka IV. v Ljubljani so bili operativni štabi v krajevnih skupnostih ali predsedstva krajevnih konferenc SZDL in osnovne organizacije sindikata v združenem delu.

Med 9. in 29. septembrom je tekla razprava v krajevnih skupnostih, v združenem delu pa še ni zaključena. Bežigrjske krajevne skupnosti so organizirale zbere krajanov ali skupne zbere večih KS, kjer je bilo to smiselno. Na 21 borih v krajevnih skupnostih je bila udeležba krajanov skromna (od 4 do 62). V povprečju jih je prišlo na zbor 22. Kljub temu pa so bile razprave zelo živahne in plodne. Na vseh so bili prisotni krajevni in občinski

Nadalj. na 4. strani

LOPATE IN METLE V ROKE

Da se skrb za čisto okolje začne pri metli in lopati, so dokazali tudi delavci Hidrometeorološkega zavoda, ki so ondan temeljito počistili dvorišče svoje delovne organizacije. Štirje delavci, ki se sicer ukvarjajo s hidrološkimi meritvami, so znošili v zabojnik kar precej listja in smeti. Povedali so, da se takšnega čiščenja lotijo večkrat na leto, tudi pozimi, ko se je treba spopasti s snegom. Mi pa smo njihovo čiščenje obelodanili zato, da bi jih posnemali tudi drugi.

V. P.

ČETRTE SAMOPRISPEVEK

Upoštevati moramo javno razpravo

Poudarki iz uvodne besede predsednika OK SZDL Vlada Barabaša na seji občinske konference socialistične zveze

S tokratno sejo občinske konference SZDL, ki je bila 6. oktobra, je bila zaključena prva faza najširše javne razprave o ponujenem možnem programu četrtega samoprispevka v ljubljanskih občinah. Vlado Barabaša, predsednika OK SZDL, je v svoji uvodni besedi strnil in na kratko osvetlil rezultate javne razprave, ki je potekala med krajani in delavci Bežigrada. Objavljamo nekaj poudarkov iz njegove govora.

★ Zavrtni kaže vsa podkivanja, ki so se v minulem obdobju pojavila – da je javna razprava nepotrebna, da ne bo poslušana niti upoštevana. V takšnih izjavah gre za dejstvo med »nami« in »vami«, ki je v socialistični zvezi nesprijemljiva in nedopustna in je take vrste, da jo smemo, in kot je pokazala javna razprava, tudi moramo zavrniti z dejanj! Javna razprava resda ni bila množična, bila pa je odprta za vsakogar, za dobronamerne kritike, za stare aktiviste socialistične zveze, ki so jo usmerjali in za slehernika, ki želi delati v socialistični zvezi, kakršna je in mora biti. Kljub šibki udeležbi smo naleteli na vrsto stališč. Prav tem, spriči šibke udeležbe, nekateri očitajo nelegitimnost, nesprejemljivost in pomanjkanje družbene teže. Toda javna razprava je bila odprta in vsi, ki so želeli jasno in odkrito razpravljati, predvsem pa tisti, ki so imeli o ponujenem možnem programu tudi kaj povedati – takšnih pa ni bilo veliko, so to priložnost izkoristili. Zato nas rezultati javne razprave v celoti zavezujejo.

★ V razpravi smo bili priča tudi vrsti konstruktivnih in ustvarjalnih mnenj, predlogov, vprašanj in pripomb, ki jih je, med drugim porajalo tudi nepopolno gradivo, ki ponuja strokovnjakom malo podatkov, za malega človeka pa je to

prezahtevno. Zato je bila odgovornost socialistične zveze še večja. Vrsta očitkov je v razpravi letela na račun programa samoprispevka, češ da gre za »gašenje požarov« in za odpravljanje napak iz preteklosti. Slišati je bilo očitke, da program ni celovit, da smo se v Ljubljani urejanja okolja lotili necelovito in nekonstruktivno. Razprava pa se je velikokrat sukala tudi okoli višine predvidenega dimnika, debelin vodovodnih cevi in ostalih podrobnosti. Ni dvoma, da ponujeni program četrtega samoprispevka ni celovit. Razlogi za to so tudi v preteklosti, ko smo marsikaj na tem področju zamudili, zanemarili in pozabili, na kar nas opozarja okolje samo. Ne morem pa se znebiti občutka, da so se nekateri marginalne družbene sile, ki so pogumno mahale z zeleno zastavo, prav s programom četrtega samoprispevka znašle v tako imenovanem pat položaju. Iz njihovih vrst nismo dobili prave podpore programu, pač pa je očitke, da je necelovit. Če bi namreč podprli program, bi se preselili z obrobja družbene strukture v jedro in srce njenega delovanja, to pa pomeni, da bi prevzeli nase tudi odgovornost. Tudi če program ni celovit, pa izhaja iz planskih dokumentov in iz najnujnejših nalog na področju varovanja in izboljšanja okolja.

★ Javna razprava je program v celoti podprla. Za Bežigradom nismo bili priče nasprotovanju, pač pa smo naleteli le na zadržke pri dimniku termoelektrarne in toplarne v Mostah, ki bi jim lahko rekli zadržki moralne narave. Ljudje so se namreč spraševali, ali imamo Ljubljančani pravico z visokim dimnikom umazanijo pošiljati drugam. Prav tako nista dobila niti polovične podpore projekta komunalne ureditve potniške postaje in sanacija grajskega pobočja.

Razpravljalci so menili, da to ni in ne more biti predmet samoprispevka. Nekateri aktivisti so tudi sodili, da ni zanesljivo, da bomo rezultate razprave in mnenja ljudi tudi upoštevali, zato so predlagali ločeno referendumsko glasovanje o posameznih sklopih nalog. Precej je bilo vprašanj o cenzusih, o tem, kdo bo in kdo ne bo plačeval samoprispevka, in če je prav, da na referendumu glasujejo vsi občani z volilno pravico, plačujejo pa le zaposleni. O tako pomembnih nalogah se morajo izrehati vsi, tudi zaposleni, ki so stari nad 15 let in še niso polnoletni, obveznost plačevanja pa se uvaža z ustreznim sklepom.

★ V razpravi je bilo za Bežigradom slišati tudi dodatne predloge za razširitev programa. Občinski operativni štab in predsedstvo OK SZDL sta izmed štirih vključila v predlog pobud za sejo mestne konference in sam predlog. To je izgradnja primarnega vodovoda Brinje-Dol-Dolsko, ki bi bistveno izboljšal vodooskrbo na tem področju. To obsežno nalogo predlagamo tudi zato, ker so projekti tega vodovoda že v celoti pripravljene za različno od nekaterih drugih vodovodov, predvidenih s programom samoprispevka, kjer dokumentacije še ni. Ostalih treh pobud – zbiranje denarja za bolnišnico za rakave bolezni, za varovanje pred hrupom in za ozelenitev Ljubljane nismo upoštevali. Slednji dve nista opredeljeni do te mere, da bi ju znali in zmogli uresničiti. Varovanje pred hrupom je tudi tako kompleksna naloga, da jo je težko urejati posamično, ozelenitev Ljubljane je predvidena in zajeta tudi v ustreznih srednjeročnih planskih dokumentih in je obširneje predstavljena v tokratnem gradivu za sejo mestne skupščine. Za bolnišnico pa se nismo odločili zato, ker je bilo že predhodno dogovorjeno, da s četrtem samoprispevkom ne bomo reševali vprašanj na področju družbenih dejavnosti.

REZULTAT JAVNE RAZPRAVE

Ugotovitve, stališča in predlogi

Občinska konferenca SZDL Ljubljana Bežigrad je na 14. seji dne 6. oktobra 1986 obravnavala potek javne razprave o možnem programu IV. samoprispevka v ljubljanskih občinah na območju občine Ljubljana Bežigrad in sprejela te ugotovitve, stališča in predloge:

1. Delavci, delovni ljudje in občani na območju občine Ljubljana Bežigrad, ki so sodelovali v javni razpravi v krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela, so – ob kritičnih razmišljanjih spričo zaostrenih družbenoekonomskih razmer in padanja realne življenjske ravni – podprli predlog za razpis referenduma o izvedbi IV. samoprispevka v ljubljanskih občinah. Pri tem so izrecno zahtevali, da se program III. samoprispevka uresniči v celoti.

2. Javna razprava je pokazala, da se med delavci, delovnimi ljudmi in občani krepi in utrjuje zavest in prepričanje o nujnosti najširših organiziranih družbenih aktivnosti za varovanje in izboljšanje okolja. Pri tem morajo vsi družbeni subjekti prevzeti vsak svoj del nalog in odgovornosti in z dejanji izpričati spremenjen odnos do okolja. Zato je predloženi samoprispevek lahko samo vzvod in spodbuda za hitrejšo izvajanje nalog pri varovanju in izboljšanju okolja, nikakor pa ne tisti finančni vir, ki bi edini ali v pretežni meri dolgoročneje zagotavljal družbene aktivnosti na področju varovanja okolja.

3. V navedenih okvirih so razpravljalci ocenili naloge, ki jih vsebuje predloženi možni program, kot nujne tako za varovanje in izboljšanje okolja kot za nadaljnji razvoj območja petih ljubljanskih občin. Kljub izčrpnemu pojasnjevanju je bilo v javni razpravi precej zadržkov do izgradnje novega 180 metrov visokega dimnika v okviru ekološke sanacije Termoelektrarne Toplarnje Ljubljana, in sicer z ugotovitvijo, da bo s takšno rešitvijo Ljubljana prispevala k onesnaževanju okolja v širšem prostoru.

4. Ob podpori predloženemu programu je javna razprava pokazala, da delavci, delovni ljudje in občani niso pripravljeni s samoprispevkom sodelovati pri financiranju nekaterih izmed predloženih nalog, ker po njihovem mnenju niso neposredno vpete v pro-

gram varstva in izboljšanja okolja in bi jih morali financirati iz drugih, rednih virov sredstev, ne pa iz samoprispevka. Pripombe in ugovori te vrste so se nanašali predvsem na komunalno ureditev potniške postaje Ljubljane, zlasti na javne parkirne garaže v tem programu, in na sanacijo grajskega pobočja, pri čemer je bilo največ oporekanja energetski in komunalni opremitvi ter visoko ocenjenim stroškom odstranitve nevarnih dreves.

5. Zadržki glede primernosti samoprispevka kot vira financiranja so se pojavili tudi pri izgradnji odlagališča komunalnih odpadkov (predvsem zaradi namenskega zbiranja sredstev za ta namen v ceni odzvoza smeti) in pri širitvi omrežja daljinskega ogrevanja (ker številni sedanji uporabniki tega ogrevanja niso bili deležni sofinanciranja iz samoprispevka).

6. V javni razpravi je bila močno izpostavljena zahteva po zagotovitvi učinkovitega družbenega nadzora nad zbiranjem in porabo sredstev IV. samoprispevka in nad izvajanjem nalog, ki bodo vključene v program. Odločna je bila tudi zahteva po sprotnem obveščanju delovnih ljudi in občanov o porabi zbranih sredstev in izvajanju nalog iz programa samoprispevka. Prav tako je javna razprava zahtevala pravočasno pripravo in objavo terminskega plana izvajanja programa IV. samoprispevka in zagotovila, da bodo v terminskem planu določeni roki spoštovani.

7. V zvezi s predvidenimi zavezanci za samoprispevek in oprostitvami, ki izhajajo iz zakonskih določil in stališča predsedstva MK SZL (cenzus 65% povprečnega osebnega dohodka v Ljubljani v šestmesečnem obdobju) je javna razprava posebej opozorila na

problem, da lahko osebni prejemki posameznika presegajo cenzus, prejemki na družinskega člana pa so daleč pod cenzusom, zato bi morali ta problem učinkovito urediti že z ustreznimi določbami v predlogu za razpis referenduma.

8. V javni razpravi je bilo tudi več predlogov, da bi delovnim ljudem in občanom zaradi številnih izrečenih pripomb in zadržkov do posameznih nalog, vključenih v možni program IV. samoprispevka omogočili, da se na referendumu izrekuje o posameznih predvidenih nalogah, da ne bi zaradi nasprotovanja nekaterim nalogam ogrozili izvajanja drugih nalog v programu.

9. Na podlagi navedenih ugotovitev, stališč in predlogov občinska konferenca SZDL Ljubljana Bežigrad zavezuje svojo delegacijo, da na seji mestne konference SZDL Ljubljana 8. oktobra 1986 posreduje te ugotovitve, stališča in predloge in da zlasti:

– predlaga, da se v programu IV. samoprispevka v ljubljanskih občinah ne vključita komunalna ureditev potniške postaje Ljubljana in sanacija grajskega pobočja;

– predlaga, da se v programu IV. samoprispevka v Ljubljani vključi nadaljevanje izgradnje vodovoda BP 10 – Dolsko na odseku od Brinja do Dolskega po že izdelanih programskih rešitvah in projektu za izvedbo;

– zahteva, da se v ustreznih aktih nedvoumno uredi vprašanje obveznosti plačevanja samoprispevka v primerih, ko dohodek na družinskega člana močno zaostaja za cenzusom, ki določa zavezance za samoprispevek;

– in v skladu s temi predlogi in zahtevo podpre predlog za razpis referenduma o uvedbi IV. samoprispevka v ljubljanskih občinah.

SAMOPRISPEVEK III

Kmalu nova »rdeča hiša«

Tretji samoprispevek v ljubljanskih občinah se izteka. Z njim smo Ljubljančani pred petimi leti sklenili zgraditi 36 objektov. Od teh jih je bilo do zdaj zgrajenih in predanih namenu 26: 9 otroških vrtcev, 11 osnovnih šol, 2 zdravstvena doma, avdiologopedski oddelki v Centru za rehabilitacijo sluha in govora, glasbena šola Vič, varstvenodelovni center in lutkovno gledališče. V gradnji je pet objektov – osnovna šola Adolf Jakhel, vrtec na Lavrici, zdravstvena postaja Škofljica, mladinski zdravstveni center na Rakitni in ljubljanska porodnišnica. Ostalih pet objektov – dva zdravstvena doma in tri vrtce, pa bomo pričeli graditi v obdobju 1987–1990, kot je bilo poudarjeno na nedavnih tiskovnih konferencah, ki jo je pripravila skupnost samoprispevka III.

Ljubljanska porodnišnica, ki bo predana namenu marca prihodnje leto, spada med pomembnejše ljubljanske objekte, ki smo jih zgradili s samoprispevkom v zadnjih letih. Dela na gradbišču ob Zaloški cesti, prav pred sedanjo »rdečo hišo« tečejo s polno paro, da bi gradbeniki ujeli še zadnje suhe dni te jesni. Mimogrede, tudi nova porodnišnica bo rdeče barve, zaradi tradicije, pravijo njeni načrtovalci. Sicer pa bo imela nova stavba s staro stoletnico kaj malo skupnega. V štirih nadstropjih in kleti, na 8.352 neto kvadratnih metrih površine, bodo kar najbolj funkcionalno urejeni: zaklonske, strojnica, prostor za sterilizacijo (v kleti), sprejemne ambulante, mlečna in čajna kuhinja (v pritličju) v nadstropjih pa porodni in operacijski blok, intenzivna nega za novorojence ter hospitalne enote z več kot 150 posteljami. Vsi prostori bodo naravno osvetljeni, v sredini objekta bo našel svoje mesto ozelenel atrij. Porodni bodo, tako so obljubili ob ogledu strokovnjaki, potekali v eno in dvo posteljnih sobah, tako da jim bodo lahko bolj množično kot doslej prisostvovali tudi bodoči očetje. Tudi otroci bodo po novem lahko spali poleg mamic. In kgb bodo sodobni prostori dovoljevali tudi tako imenovan »rooming in« – nov način bivanja v porodnišnici, pomeni, da bodo kadarkoli tekem dneva lahko svojo družinico obiskovali tudi očetje, pomagali pri previjanju in morda celo hranjenju.

Glavni izvajalec SCT – tozd Inženiring trenutno izvaja gradbena, obrtniška in instalacijska dela ter ureja okolico, tako da bodo prvi otroci privekali v novi rdeči hiši na svet že prihodnjo pomlad. VIDA PETROVČIČ

O samoprispevku v skupščinskih klopeh

Nadalj. s 1. strani

predstavniki družbenopolitičnih organizacij, izvršnega sveta, upravnih organov in operativnega štaba. Razpravo v združenem delu je spremljal občinski sindikalni svet, ki se je udeležil tovrstnih sestankov v nekaterih večjih organizacijah združenega dela, kar je bilo skupaj v 65 tozdih.

Vprašanja, predlogi in ugotovitve so bili v krajevnih skupnostih in v združenem delu podobni. Ponovno pa so jih izrazili nekateri delegati na seji občinske konference SZDL. Sakib Dubarič (KK SZDL Stožice) je v imenu svoje krajevne skupnosti še enkrat podprl program četrtega samoprispevka in izrazil zahtevo po temeljitem nadzoru nad porabo zbranih sredstev in nad zidavo. Marjan Kobentar (KK SZDL Brinje) je med drugim menil, da bi bilo ločeno glasovanje o posameznih sklopih programa nesmiselno, saj so problemi pa tudi program enotni – ljubljanski. Lojze Šmid (KK SZDL Boris Ki-

drič) se je zavzel, da bi del zbranih sredstev četrtega samoprispevka namenili tudi za pospeševanje priključevanja na daljinsko ogrevanje, saj so sedanji vročevodi večinoma slabo izkoriščeni. Jože Vidmar iz občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV je med drugim predlagal, naj se komunalna ureditev potniške postaje in sanacija grajskega pobočja ne vključita v program četrtega samoprispevka, pač pa naj se zagotovi glasovanje o enotnem programu. Branislav Gospodjinački (KK SZDL Stadion) je dejal, da so v gospodarstvu za veliko manjše naložbe predvideni veliko bolj zapleteni postopki sprejemanja odločitev, zato bo treba tudi porabo s samoprispevkom zbranih sredstev dobro nadzirati, program pa temeljito strokovno pretehtati. Stane Zupančič (KK SZDL Dol) se je med drugim zavzel, da bi v programu samoprispevka objavili tudi poimenski seznam odgovornih strokovnjakov, ki so sodelovali pri

njegovi pripravi. Janez Železnik (KK SZDL Bežigrad 1) je med drugim poročal, da so se v njihovi krajevni skupnosti opredelili za sanacijo grajskega pobočja, saj si to star ljubljanski simbol tudi zasluži. Janez Kermavner iz občinske

zveze društev upokojujencev se med drugim ni strinjal z ustaljeno prakso, da glasujejo o samoprispevku tudi tisti, ki ga kasneje ne plačujejo. Lojze Šket iz občinskega komiteja ZKS je med drugim izrazil potrebo, da se subjektivne sile v drugi, delegatski fazi razprave

strnejo v afirmaciji prečiščenega programa, ki naj bo, če je tako zahtevala javna razprava, spremenjen. Poleg tega je menil, da bi se morala v predstavitvi samoprispevka bolj kot doslej vključiti tudi televizija. Ivo Samec, predsednik mestnega operativnega štaba, je med drugim dejal, da je zgrešeno prepričanje, da bi Ljubljančani s samoprispevkom reševali komunalne organizacije iz finančnih zagat. Rešujemo namreč svoje ekološke zagate zaradi nas samih in naših otrok.

Oblikovana stališča, ugotovitve in predloge, za katere so delegati na seji menili, da so dober in ustrezen povzetek javne razprave, so na seji skupaj s poročilom sprejeli in jih posredovali mestni konferenci SZDL (poročilo s te seje objavljamo na 1. strani). Poleg tega so se dogovorili za še večjo popularizacijo nekaterih odprtih vprašanj v zvezi s samoprispevkom, predvsem okoli cenzusa.

VIDA PETROVČIČ